

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: A. A. Z. A.
státní příslušnost Bangladéš
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského
kraje
sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 12. 2023, č. j. KRPT-198275-55/ČJ-2023-
070022, o prodloužení doby zajištění

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.), prodloužena doba zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovená rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odborem

cizinecké policie, oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 25. 10. 2023 pod č. j. KRPT-198275-51/ČJ-2022-070022, o 60 dnů.

2. Žalobce žalovanému vytkl, že v napadeném rozhodnutí absentují dostatečně odůvodněné a podložené úvahy vedoucí žalovaného k závěru, že nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky zvláštního opatření a zmaří správní rozhodnutí o vyhoštění. Z napadeného rozhodnutí dle žalobce nevyplývá, na základě čeho se žalovaný domnívá, že k vystavení náhradního cestovního dokladu a následné realizaci vyhoštění dojde oběhem lhůty zajištění, tj. během 60 dnů. To za situace, kdy ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyla ani ověřena jeho totožnost a příslušné velvyslanectví je zahlceno tisícovkou žádostí o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Žalovaný tak operuje pouze a jen s hrubými odhady časového horizontu realizace správního vyhoštění. Dále žalobce namítal, že délka zajištění byla stanovena příliš extenzivně, aniž by k tomu byl dán relevantní důvod. Odůvodnění doby zjištění žalobce považuje za zcela strohé, nedostatečné a nepřezkoumatelné. Dle žalobce dosavadní situace svědčí spíše o nemožnosti uskutečnit vyhoštění. Hodnocení, zda je předpoklad vyhoštění reálný, se nezakládá na jistotě, ale na pravděpodobnosti. Stačí tedy, že reálný předpoklad vyhoštění pravděpodobně absentuje a v zajištění cizince nelze pokračovat, a to je i jeho případ.
3. Žalobce dále namítal, že namísto zajištění měl žalovaný aplikovat některé z tzv. zvláštních opatření za účelem vycestování cizince z území podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, přičemž možnosti uložení takovéto alternativy žalovaný posoudil zcela nedostatečně. Nelze připustit paušalizované rozhodování ve věcech jednotlivých skupin zajišťovaných cizinců, kdy příkladem takového přístupu je právě napadené rozhodnutí, dle něhož je důvodem k zajištění fakticky pouze již to, že se nacházel na území České republiky nelegálně. Žalobce zdůraznil, že zde nepáchal žádnou trestnou ani jinou protiprávní činnost. Žalovaný nemá dostatečně prokázáno, že by v případě uložení povinnosti v rozhodnutí o správním vyhoštění toto nerespektoval.
4. Žalobce dále uvedl, že je také nezbytné, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností v odůvodnění rozhodnutí vyhodnotil, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nutné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby, a upřesnil svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů, přičemž musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoli paušálním odhadem. Dle žalobce žalovaný stanovení doby zajištění zdůvodnil, toto odůvodnění je šablonovité a vůbec z něj není patrné, zda žalovaný zohlednil jeho konkrétní situaci. Napadené rozhodnutí je ve vztahu ke stanovení doby zajištění nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval skutková zjištění a právní závěry.
6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhл konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 12. 2023 č. j. KRPT-198275-55/ČJ-2023-070022 žalovaný podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., prodloužil dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím

Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 25. 10. 2023 pod č. j. KRPT-198275-51/ČJ-2022-070022, o 60 dnů.

8. Co se týká skutkových zjištění, z nichž žalovaný vycházel, a jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, soud na ně v podrobnostech odkazuje, neboť zcela korespondují s obsahem spisu a jsou správná.
9. Žalovaný vycházel ze zjištění, že rozhodnutím ze dne 31. 7. 2023 č. j. KRPT-198275-38/ČJ-2023-070022 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb. Rozhodnutí nabylo právní moci 11. 8. 2023. S žalobcem byl sepsán protokol o výsledku účastníka správního řízení za přítomnosti tlumočníka. Žalobce kromě jiného sdělil, že je zcela zdrav, lékaře nenavštěvuje. Z Bangladéše přicestoval legálně letecky před 8 měsíci do Dubaje a pak pokračoval do Rumunska. Přicestoval na platný cestovní doklad. V Rumunsku pracoval v pekárně 7,5 měsíce. Za práci dostával plat. Pak se rozhodl z Rumunska odejít do Polska, aby si vydělal více peněz. Cestovní doklad zůstal u rumunského zaměstnavatele. Z Rumunska odešel před 4 dny (míněno k datu výsledku žalobce). Převaděči za cestu z Rumunska do Polska zaplatil přibližně 85 000 Kč. Převaděč ho přivedl k nějakému kamiónu, do něhož se dostal zadními dveřmi, které otevřeli převaděči. Spolu s ním nastoupilo celkem šest lidí. Řidič o nich nevěděl, spatřil je až při výstupu. Převaděči jim řekli, že kamión jede do Polska. V kamiónu byl celou dobu až do příjezdu do České republiky. Když kamión cestou zastavil podruhé, rozřízli plachtu a vyšli z návěsu ven. Asi po hodině je kontrolovala česká policie. Žalobce sdělil, že cílovou zemí pro něho je Polsko. V žádné zemi nepožádal o mezinárodní ochranu. Během cesty ho nikdo nekontroloval. Není členem žádné politické strany, ani nebyl v armádě. Je si vědom toho, že pro vstup na území České republiky potřebuje vízum a cestovní doklad, ale není si vědom svého protiprávního jednání v souvislosti s neoprávněným pobytem. V České republice nemá žádné příbuzné, nežije zde ani žádná osoba, pro kterou by bylo ukončení jeho pobytu na území nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života. Na území nemá žádné vazby ani pohledávky. Není zde žádná překážka, která by mu bránila v návratu do domovské země. Žádné nebezpečí ani nelidské zacházení mu nehrozí. V České republice nemá žádné příbuzné, k zemi nemá žádné vazby a nemá zde ani pohledávky. Nemá prostředky na vycestování, má k dispozici jen 250 Euro.
10. Ze správního spisu se rovněž podává, že 29. 7. 2023 hlídka OOP Kravaře prováděla běžnou hlídkovou činnost v přiděleném obvodu Bolatice, kde v blízkosti místa zvaného Křeménky, směrem k ulici Mírová v Bolaticích hlídka policie zpozorovala na poli 4 muže exotického vzhledu. Hlídka vyzvala cizince k předložení dokladů totožnosti, přičemž jeden z cizinců – žalobce ke kontrole nepředložil žádné doklady, které by ho opravňovaly k legálnímu pobytu na území České republiky. Jelikož bylo podezření, že tato osoba neoprávněně vstoupila na území České republiky, byla dne 29. 7. 2023 v 10.00 hodin na místě zajištěna pro podezření z neoprávněného pobytu na území dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Na základě těchto skutečností bylo 31. 7. 2023 s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., a následně bylo vydáno výše citované rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce. 31. 7. 2023 bylo vydáno rozhodnutí č. j. KRPT-198275-27/ČJ-2023-070022, kterým žalovaný rozhodl o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění cizince byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Správní

orgán přistoupil k zajištění žalobce z toho důvodu, že žalobce při svém pobytu na území České republiky jednal v rozporu se zákonem č. 326/1999 Sb. Konstatoval, že správní orgán je povinen předcházet činnosti, která není v souladu se zákonem a z jednání cizince je zřejmé, že existuje nebezpečí, že bude mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Zdůraznil, že cizinec pobýval na území České republiky bez cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu a existuje reálná obava, že se rozhodnutí o správním vyhoštění nepodrobí. Dalším argumentem je to, že cizinci byl dle jeho vyjádření cestovní doklad odcizen převaděčem, cizinec své jednání neupravil, naopak na území přicestoval a nachází se zde bez víza a bez cestovního dokladu. K neuložení zvláštních opatření podle § 123b přistoupil správní orgán zejména z důvodu nebezpečí, že cizinec i nadále z území České republiky neodcestuje a nadále se bude zdržovat na území v rozporu se zákonem o pobytu cizinců. Poukázal na to, že cílovou zemí žalobce byla Polská republika. Tímto je bezesporu vyslovena domněnka, že na území České republiky bude cizinec k dosažení svého cíle i nadále porušovat právní předpisy. Uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by v tomto případě dle správního orgánu bylo neúčelné. Protiprávní jednání vzbudilo důvodnou obavu, že se na území České republiky bude cizinec nadále dopouštět porušování právních předpisů České republiky, když je předpoklad, že by se na území nadále volně pohyboval a porušoval tak právní normy. Doba zajištění byla uvedeným rozhodnutím stanovena podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. na dobu 90 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. K tomu žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že cizinec nedisponuje cestovním dokladem, čímž porušil uloženou povinnost dle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je nutné pro stanovený cíl rozhodnutí zajistit cestovní doklad náhradní. V první řadě pro tento účel musí dojít k ověření totožnosti cizince, kdy pro toto ověření bude dotazován Interpol a zastupitelský úřad státu, na jejímž základě může příslušný správní orgán požádat o vydání náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. K tomuto účelu bude s cizincem sepsována žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci, která bude zaslána Ředitelství služby cizinecké policie a ten pak vyhotoví dožádání, které zašle se všemi potřebnými podklady na zastupitelský úřad dotčené země. Posléze je správní orgán nucen vyčkat reakce dožadovaného státu, přičemž doba vydání náhradního cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od konkrétního státu, kterého je cizinec státním občanem, obvykle se tato doba u států z třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. Odvíjí se ovšem od poskytnutých informací cizincem v rámci sepsování žádosti o ověření totožnosti, kdy cizinec uvádí nejen základní údaje o své osobě, ale i o rodinných příslušnících, o místě narození, o místech pobytu a ostatních údajích souvisejících s ověřením totožnosti. Žalovaný rovněž při stanovení doby trvání zajištění přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, resp. další země, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje s domovským státem cizince o vzetí zpět cizince, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 90 kalendářních dnů. S ohledem na výše uvedené správní orgán byl přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovena na 90 dnů, je přiměřená.

11. Dne 25. 10. 2023 žalovaný pak vydal rozhodnutí č. j. KRPT-198275-51/ČJ-2023-070022, jímž prodloužil dobu zajištění žalobce podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., za účelem správního vyhoštění stanovenou výše citovaným rozhodnutím ze dne 31. 7. 2023 č. j. KRPT-198275-27/ČJ-2022-070022, o 60 dnů.

12. Žalovaný v tomto rozhodnutí vycházel z výše citovaného protokolu o výsledku žalobce jako účastníka řízení a dalších skutkových zjištění ohledně neoprávněného pobytu žalobce na území a dále vycházel ze zjištění, že 16. 10. 2023 bylo správnímu orgánu doručeno sdělení Ředitelství služby cizinecké policie pod č. j. CPR-28219-9/ČJ-2023-930311-T247, v němž je uvedeno, že dne 17. 8. 2023 byla prostřednictvím elektronického systému RCMS pro Bangladéšskou lidovou republiku sloužící k ověřování totožnosti státního příslušníka Bangladéše, a to výhradně elektronickou formou, odeslána elektronická žádost o ověření totožnosti žalobce. Při kontrole stavu žádosti v elektronickém systému RCMS ze dne 16. 10. 2023 byla žádost nadále v procesu ověřování a daná lhůta pro odpověď ze strany Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky v Berlíně k ověření totožnosti, je v současné době překročena o 56 dnů. 11. 10. 2023 byla na Velvyslanectví Bangladéše zaslána písemná žádost o sdělení informací k ověření totožnosti žalobce. ŘSCP je v otázce ověření totožnosti a následného vydání náhradního cestovního dokladu odkázáno na Velvyslanectví Bangladéše, které jediné v tomto případě může ověřené osobě vydat náhradní cestovní doklad. ŘSCP dále sdělilo, že v případech ověřování totožnosti a vydávání náhradních cestovních dokladů byla s Velvyslanectvím Bangladéše v minulosti dobrá spolupráce, kdy v roce 2022 byla ze strany ŘSCP ověřována totožnost u 14 státních příslušníků Bangladéše a u 13 osob byla Velvyslanectvím Bangladéše totožnost ověřena a následně byly těmto cizincům vydány náhradní cestovní doklady. Přibližná doba pro ověření totožnosti však byla minimálně 4 – 5 měsíců. V letošním roce (míněno 2023) nemá ŘSCP s ověřováním totožnosti u státních příslušníků Bangladéše zatím žádnou zkušenost. V případě ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu pro žalobce Velvyslanectvím Bangladéše v Berlíně, bude tento doklad zaslán diplomatickou poštou na ŘSCP, což může trvat až 14 dnů. Vzhledem k tomu, že cizinec požádal o dobrovolný návrat zpět do domovského státu, bude mu následně zajištěna ze strany Ministerstva vnitra letenka do Bangladéše. Zajištění letenky může také trvat až 14 dnů. Správní orgán konstatoval na základě těchto zjištění, že i přes veškeré snahy ŘSCP nebude možné zajistit náhradní cestovní doklad pro cizince a provést realizaci jeho správního vyhoštění do země původu ve stávající lhůtě pro zajištění, tj. do 26. 10. 2023, nicméně je reálný předpoklad realizace vyhoštění v době prodloužení doby zajištění podle § 125 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán učinil závěr, že úkony směřující k ověření totožnosti cizince byly započaty, ŘSCP komunikuje s Velvyslanectvím Bangladéšské republiky, na druhou stranu ze zprávy ŘSCP nelze přesně určit časový interval pro realizaci vyhoštění, avšak správnímu orgánu je známo, že ověření totožnosti a následné vydání náhradního cestovního dokladu je v době prodloužení zajištění potencionálně možné, neboť ze strany Velvyslanectví Bangladéše docházelo k potvrzování státní příslušnosti u osob uvádějící státní příslušnost Bangladéšské republiky a vydání náhradního cestovního dokladu. Na základě uvedených skutečností přistoupil správní orgán k prodloužení zajištění cizince podle zákona č. 326/1999 Sb., podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o 60 dnů. Současně odkázal na závazné stanovisko ev. č. ZS56298, v němž je uvedeno, že vycestování cizince do Bangladéše je možné, lety do Bangladéše nejsou omezeny. V uvedeném rozhodnutí správní orgán rovněž odůvodnil závěr o nemožnosti uložení zvláštního opatření podle § 123b zákona č. 326/1999 Sb.
13. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný vycházel nad rámec výše citovaných skutkových zjištění dále ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 14. 12. 2023, které je součástí správního spisu a z něho se podává, že ze strany ŘSCP bylo v dané věci učiněno několik dotazů na Velvyslanectví Bangladéše ke zjištění aktuálního stavu ověřování

totožnosti žalobce, naposledy dne 6. 12. 2023, kdy bylo telefonicky hovořeno přímo s pracovníkem Velvyslanectví Bangladéše, který má na starosti elektronický systém RCMS. Tento pracovník sdělil, že proces ověřování totožnosti nadále probíhá. Veškeré podklady byly ze systému RCMS převzaty odpovědnými orgány v Bangladéši, následná administrativní procedura je poněkud zdlouhavá, avšak bylo přislíbeno, že veškeré žádosti v systému RCMS budou do konce prosince 2023 vyřízeny. V případě ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu pro žalobce, bude doklad zaslán Velvyslanectvím Bangladéše diplomatickou poštou na ŘSCP, což trvá až 14 dnů. ŘSCP sdělilo, že i přes veškeré jeho snahy nebude možné zajistit náhradní cestovní doklad pro žalobce a provést realizaci jeho správního vyhoštění do země původu ve stávající lhůtě pro zajištění, tj. do 25. 12. 2023, nicméně vzhledem k vyjádření pracovníka Velvyslanectví Bangladéše je reálný předpoklad realizace vyhoštění v době prodloužení doby zajištění. Žalovaný dospěl k závěru, že ŘSCP úkony směřující k ověření totožnosti cizince již započal, ŘSCP komunikuje s Velvyslanectvím Bangladéšské republiky, na druhou stranu ze zprávy ŘSCP plyne, že nelze přesně určit časový interval pro realizaci vyhoštění, ovšem správnímu orgánu je známo, že ověření totožnosti a následné vydání náhradního cestovního dokladu je v době prodloužení zajištění potenciálně možné, neboť ze strany Bangladéšské republiky docházelo k potvrzování státní příslušnosti u osob uvádějících státní příslušnost Bangladéšské republiky a vydání náhradního cestovního dokladu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále poukázal na to, že z předchozích zkušeností je zřejmé, že obvyklá doba ověření totožnosti cizince dalece přesahuje 90 dnů, přesnou lhůtu však stanovit nelze, samotné vydání náhradního cestovního dokladu také neprobíhá promptně, minimálně však v řádech týdnů a pokud dojde k ověření totožnosti a následně Velvyslanectví Bangladéše cizinci vystaví náhradní cestovní doklad, bude ze strany ŘSCP přistoupeno k zajištění realizace správního vyhoštění cizince s policejní eskortou oddělení doprovodu letadel ŘSCP. Z tohoto důvodu bude nutné zajistit pro cizince let s policejní eskortou, současně je potřeba zajistit povolení tranzitu od příslušných policejních orgánů tranzitního státu, bude také nutné požádat o informování příslušných policejních orgánů v Bangladéši o přiletu cizince s policejní eskortou a jeho převzetí od policejní eskorty na příslušném letišti v Bangladéši. Všechny informace je vhodné odeslat s dostatečným časovým předstihem. Z důvodu dalšího logistického zabezpečení (letenky, ubytování, a jiné) a nutnosti spolupráce na diplomatické úrovni, může zajištění uvedených náležitostí trvat několik týdnů po vydání náhradního cestovního dokladu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil závěr, že nebude možné zajistit náhradní cestovní doklad pro cizince a provést realizaci jeho správního vyhoštění do země původu ve stávající lhůtě pro zajištění, tj. do 25. 12. 2023, nicméně je reálný předpoklad realizace vyhoštění v době prodloužení doby zajištění podle § 125 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., a z tohoto důvodu je zde žádoucí prodloužení zajištění o dalších 60 dnů. Nemožností aplikace zvláštního opatření namísto zajištění cizince se žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž zabýval a jeho úvahy jsou uvedeny na str. 7 – 8.

14. Krajský soud předně konstatuje, že žalovaný v původním rozhodnutí o zajištění žalobce, stejně jako v tomto posuzovaném vycházel především ze zjištění, že žalobce neoprávněně vstoupil a pobýval na území ČR bez platného cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Z jeho výpovědi před správním orgánem plyne, že z Bangladéše odešel z ekonomických důvodů a jeho cílovou zemí je Polsko. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 171/2015-52 se podává, že cizince lze podle § 124

odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajistit mj. právě v případě, že jde o nelegálně pobývajícího cizince deklarujícího záměr pokračovat do další země EU. Neopominutelným faktem je, že proces ztotožnění žalobce, které vedly správní orgány ČR společně s orgány Bangladéšské lidové republiky, nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí ukončen, protože nebyl žalobci vydán žádný doklad ověřující jeho totožnost. Bez existence takového dokladu tak bylo vyloučeno, aby došlo k nějaké změně, která mohla mít vliv na důvody zajištění žalobce a v důsledku toho i na rozhodnutí o prodloužení zajištění. Jelikož žalobce nedisponoval potřebným dokladem, neuvedl žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení prodloužení zajištění, tyto skutkové okolnosti případu zůstaly ke dni rozhodnutí žalovaného neměnné a důvody pro trvání zajištění žalobce byly shodné, jako byly důvody popsány v prvním rozhodnutí o zajištění a v rozhodnutí o prodloužení zajištění a tyto důvody nadále trvaly. Dle názoru soudu v souladu s ustálenou judikaturou žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůvodnil prodloužení zajištění nezměněnými skutkovými okolnostmi od doby vydání prvního rozhodnutí o zajištění žalobce a rozhodnutí o prodloužení zajištění (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 90/2011-124). Rovněž uvedl, proč vyhoštění nebylo možné realizovat. Své přesvědčení o tom, že vyhoštění bylo v době, o kterou se zajištění prodlužuje, alespoň potenciálně možné, zdůvodnil mj. skutečností, že Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky spolupracuje s tuzemskými orgány a je důvodné v dané době předpokládat realizaci vyhoštění (viz rozsudky NSS č. j. 7 As 139/2012-59, č. j. 7 As 8/2014-20). Ze správního spisu nevyplývá nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že nebyl možný výkon správního vyhoštění, i s přihlédnutím k dalším možnostem prodloužení zajištění a také s přihlédnutím na tvrzení žalovaného ohledně čekání na odpověď správních orgánů Bangladéše, a i s ohledem na přetrvávající důvody zajištění a zkušenosti žalovaného ohledně doby realizace vyhoštění. Z výše citovaného obsahu správního spisu vyplývá zcela jasně, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo ze strany policie vynaloženo veškeré úsilí a byly učiněny veškeré možné kroky k ověření totožnosti žalobce a k získání cestovního dokladu žalobce. Je zřejmé, že k prodlení docházelo na straně správních orgánů Bangladéše. Soud z důvodů výše uvedených, jak jsou přezkoumatelně uvedeny v napadeném rozhodnutí, shledal naplnění podmínky pro prodloužení doby zajištění. Odůvodnění napadeného rozhodnutí i uvedení důvodu pro prodloužení zajištění žalobce o dalších 90 dnů je dostatečné. Za situace, kdy bylo zjištěno, že žalobce neměl žádnou stálou adresu pobytu na území České republiky, přicestoval zde 29. 7. 2023 ilegálně v prostorách návěsu nákladního vozu, jeho cílovou zemí je Polsko, souhlasí soud se správním orgánem, že uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by v tomto případě bylo neúčelné.

15. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.01.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně